

«Πεντηκοστήν -έορτάζομεν...».

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Γιορτάζουμε -Πεντηκοστή. Δη--λαδή ποιὸ γεγονός; Ὅ---πως διηγείται ὁ ἱερὸς εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς στὶς «Πράξεις» (βλ. Πράξ. β´ 1-13), στὶς ἐννιά τὸ πρῶτὶ τῆς πεντηκοστῆς ἡμέρας ἀπὸ τὸ Πάσχα -ἀκούστηκε ἦχος σὰν βοὴ σφοδροῦ ἀνέμου, πὸ

γέμισε τὸ ὑπερῶο στὸ ὁποῖο ἤ---ταν συναθροισμένοι οἱ Μαθητὲς τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶδαν νὰ διαμοιράζονται σ' αὐτοὺς γλῶσσες παρόμοι-ες μὲ γλῶσσες φωτιᾶς.

Κατῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ ἰ--δρ-ύ-θηκε ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ ταμιουῆχος τῆς Χάριτος. -Σκιρτοῦμε ἀπὸ χαρά, πανηγυρίζουμε μὲ λαμ-πρότητα οἱ πιστοὶ σήμερα τὴν ἔ--λευση καὶ ἐνοίκηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὶς καρδιές μας. Τὸ αἷμα τοῦ Θεανθρώπου ἄνοιξε τοὺς καταρράκτες τοῦ οὐρανοῦ, καὶ -χαρίζεται στοὺς ἀνθρώπους «τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν» (Ἰω. δ' 10), ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ἀναγεννητική, ἡ ἁγιαστική, ἡ φωτιστική, ἡ εἰρηνοποιὸς καὶ παρακλητική.

Βέβαια τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον πάν-τοτε ἐνεργοῦσε, καὶ πρὸ -Χριστοῦ, μαζὶ μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό, ἡ -ἄ---δια-ί----ρετη Ἁγία Τριάς, καὶ -εὐεργετοῦσε τοὺς ἀνθρώπους. Ἀλλὰ τώρα -ἐκχύνεται πλουσιοπάροχα, δαψιλέστατα «ἐπὶ πᾶσαν σάρκα» (Πράξ. β' 17· Ἰωήλ γ' 1) μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ χαρίζει ὄχι ἀπλῶς κάποιες παροδικὲς ἐλλάμψεις ἢ ἐνισχύσεις, ἀλλὰ προκαλεῖ μόνιμες καὶ ριζικὲς ἀλλοιώσεις, μεταμορφώνει τὸν ἄνθρωπο, ὥστε νὰ καθίσταται αὐτὸς «καινὴ κτίσις», νέα -δημιουργία, υἱὸς Θεοῦ κατὰ χάριν. «Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ καινὰ γέγονε τὰ πάντα» (Β' Κορ. ε' 17). Πέρασαν τὰ παλαιά, ἡ παλαιὰ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τὴν ὁποία ἦταν ὑποχείριος τῶν παθῶν του καὶ παίγνιο τῶν δαιμόνων. Ἰσχύει νέα πραγματικότητα, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ βασιλεία τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἡ βασιλεία τῶν φωτόμορφων τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Γιορτάζουμε Πεντηκοστή, διότι -πλέον ἡ «ἁμαρτία ἡμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐ---σμεν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν» (Ρωμ. ζ' 14). Δὲν ἔχει πιά καμία δύναμη -ἐπάνω μας ἡ ἁμαρτία. Διότι βρισκόμαστε ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Χάριτος. Ζεῖ μέσα μας τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Δὲν ὑπάρχει πάθος ἀνίατο οὔτε πειρασμὸς -ἀνίκητος. -Μποροῦμε νὰ καταισχύσουμε τὸν -διάβολο, -μποροῦμε νὰ νικήσουμε τὸν κακὸ ἑαυτό μας, νὰ τὸν νεκρώσουμε τελείως· ὄχι μὲ τὶς δικές μας δυνάμεις ἀλλὰ μὲ τὴ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποὺ εἶναι μαζὶ μας (πρβλ. Α' Κορ. ιε' 10). Μποροῦμε νὰ συγχωρήσουμε, νὰ ἀγαπήσουμε, νὰ -καλλιεργήσουμε τὴν ἀ--ρετή, νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὸν Θεό.

Σκιρτοῦμε ἀπὸ ἀγαλλίαση, διότι -σήμερα ἐκπληρώθηκε ἡ ὑπόσχεση τοῦ Κυ-ρίου ὅτι δὲν θὰ μᾶς ἀφήσει ὀρφανούς (βλ. Ἰω. ιδ' 18). «Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κρᾶ-ζον· ἀββᾶ ὁ πατήρ» (Γαλ. δ' 6).

Μᾶς χαρίστηκε Αὐτὸς ποὺ «συναντιλαμ-βάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν» (Ρωμ. η' 26), Αὐτὸς ποὺ μᾶς βοηθᾶ, μᾶς συμπαρίσταται στὶς φυσικὲς καὶ ἠθικὲς ἀδυναμίες μας, τὶς ἀναπληρώνει, μᾶς δίνει τὴ δύναμη νὰ τὶς ὑπερβοῦμε. Στὸ πολυκύμαντο ταξίδι τῆς ζωῆς μας μέχρι τὸ γαλήνιο λιμάνι τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν δὲν πλέουμε πλέον μόνοι. Εἶναι μαζὶ μας ὡς πολύτιμος συνοδοιπόρος, -στοργικὸς φίλος

καὶ μεγαλειώδης ἀρωγὸς ὄχι ἐκλεκτὸς ἀξιωματοῦχος τοῦ οὐράνιου Βασιλιᾶ, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Βασιλιάς! Ὅχι ἄγγελος οὔτε ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Θεός, τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Μετὰ τὴν Πεντηκοστὴ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄ---γιον βασιλεύει στὶς καρδιές τῶν πιστῶν, στὶς καρδιές μας, ἐφόσον δὲν Τὸ ἀποδιώκουμε. Ἐμπνέει μετάνοια, σκύβει πάνω ἀπὸ τὶς πυορροοῦσες πληγές τῆς ψυχῆς καὶ μὲ διακριτικὴ ἀγάπη -ἀπεργάζεται τὴ θεραπεία τους. Μᾶς -ἀνορθώνει ὅταν πέφτουμε, μᾶς -παρηγορεῖ ὅταν -θλιβόμαστε, συμπολεμεῖ μαζί μας -κραταιῶς στὴν ἀ---γωνιώδη πάλη μας σῶμα μὲ σῶμα -ἐ---ν--αντίον τῶν δαιμόνων. -Δυναμώνει τὴν -ἐλπί-δα, κραταιώνει τὴν πίστη. -Πτερώνει τὸ νοῦ σὲ οὐράνιες ἀναβάσεις, γεννᾷ πό-θους ἱερούς, ἐνισχύει τὴ θέληση. -Διανοίγει τὰ πνευματικὰ -αἰσθητήρια, γιὰ νὰ -ἀντιλαμβάνονται τὶς θεῖες -ἀλήθειες καὶ τὰ οὐράνια μυστήρια. Χαρίζει -ἀνεκκλήτητα βιώματα στὴ Λατρεία· φωτίζει στὴν πνευματικὴ μελέτη. Στὴν προσευχὴ -«ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν», μεσιτεύει γιὰ μᾶς, ἐνώνει τὴ φωνή Του μὲ τὴ δική μας καὶ κράζει μαζί μας πρὸς τὸν Πατέρα (βλ. Ρωμ. η´ 26, 15-16).

«Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν...». Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στὴ γῆ μας, ἡ ἀνθρώπινη καρδιὰ οὐρανός, ὁ ἄν---θρωπος θεοφόρος! Ἄλλη κτίση, -«καινή». Ἄλλη ζωὴ, οὐράνια. Ἄλλες δυνατότητες, ἀσύλληπτες. Ἄλλες ἐμπειρίες, -μυστικές, μακάριες, ὑποποιές. Πεντηκοστὴ: ἡ ἐκ-πλήρωση ὅλων τῶν πόθων μας!

Πηγή: imkifissias.gr